

ಪ್ರಾರ್ಥಿಸ್ತ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸೇನ್ ಆಟ
ಚಿತ್ರ: ಕೆ.ವಿನ್. ಶಾಂತಕುಮಾರ್

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಚಿನ್ನದ ನಿರ್ಣ್ಯೇಯೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯ ನಿಯಮಾವಳಿ ಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸದ ಕಾರಣ ಈ ಆಫಾತ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಹೋರಾಟಿಡ ಆಟ

ವಿನೇಶ್ ಘೋಗ್ಚ್ ರಿತಿಪರಕದ ಸಮೀಪದ ಬಂದು ಗಾಯದ ಕಾರಣದಿಂದ ನಿರಾಸೆ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದು ಬ್ಯಾಡ್‌ಡ್ಯೂಟನ್ ಆಟಗಾರ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸೇನ್.

ಕಂಚಿನ ಪದಕಕ್ಷಾಗಿ ನಡೆದ ಹಂಡ್‌ದಲ್ಲಿ ಮೊಣಕ್ಕೆಗೆ ಆದ ಬಲವಾದ ಗಾಯದಿಂದ ರಕ್ತಸ್ವಾಪನಾಯಿತು. ಹಲವು ಬಾರಿ ಥಿಂಕ್‌ನೋ ಬಳಿ ಚಿಕ್ಕೆ ಪದೆದರೂ ಗೆಲುವು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೋವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದ ಆಟದ ಫಲ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸ್ತ ನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಡ್‌ಡ್ಯೂಟನ್ ನಲ್ಲಿ ಪದಕದ ಭರವಸೆ ಮೂಡಿಸಿದ್ದ ಹಲವು ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸೇನ್ ಪ್ರಮುಖವಾದವರು.

ಉತ್ತರಾಖಿಂದ 22 ವರ್ಷದ ಆಟಗಾರ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸೇನ್ ಹೆಸರು ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಬ್ಯಾಡ್‌ಡ್ಯೂಟನ್ ನಕಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಜೂನಿಯರ್ ವಿಭಾಗದ ಸ್ವರ್ದಿಯಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಅಗ್ರಮಾನ್ಯ ಆಟಗಾರನಾಗಿದ್ದ ಸೇನ್, ಯೂತ್ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಏರಡು ಪದಕಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದ್ದರು. ವಿಶ್ವ ಚಾಂಪಿಯನ್‌ಷಿಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಂಚೆ, ಥಾಮಸ್ ಕಪ್, ಕಾಮನ್‌ವೆಲ್ತ್ ಕ್ರೀಡಾಕೂಟ, ಪಿಷ್ಟ್‌ನ ಕ್ರೀಡಾಕೂಟ, ಪಿಷ್ಟ್‌ನ ಚಾಂಪಿಯನ್‌ಷಿಪ್‌ ಹೀಗೆ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ ಹಲವು ಕ್ರೀಡಾಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ 12 ಪದಕಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದ್ದರೆ. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸ್ತ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್ ನ ಪುರುವರ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖನ್ಲೂ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈ ಸಾಧನೆ

ಮಾಡಿದ ದೇಶದ ಮೊದಲ ಆಟಗಾರ ಎನ್ನುವ ಹೆಗ್ಜಿಕೆ ಪದೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸೇನ್ ತನ್ನ ತಂಡೆ ಡಿ.ಕೆ. ಸೇನ್ ಅವರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಪರ ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಇದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಿರ ಪ್ರದರ್ಶನ, ಕರಾರುವಾಕ್ಷಾದ ಆಟ, ಫಿಟ್‌ನೇಸ್ ಭಾರತದ ಬ್ಯಾಡ್‌ಡ್ಯೂಟನ್ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಭರವಸೆ ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದೆ. ದಶಕದ ಹಿಂದೆ ಜಗತ್ತಿನ ಬ್ಯಾಡ್‌ಡ್ಯೂಟನ್ ಭದ್ರಕೌಟೆ ಎನಿಸಿದ್ದ ಜೀನಾ, ಜಪಾನ್, ಸಿಗಂಪುರ, ಥಾಯ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್, ದೆನ್‌ಕ್ರೋ ರಾಷ್ಟ್ರೀಗಳ ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳ ಏದುರೇ ಗೆಲುವು ಸಾಧಿಸಿ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಪಟ್ಟ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗೆ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಪದಕ ಗೆಲ್ಲುವ ನೆಕ್ಕಿನ ಆಟಗಾರ ಎನಿಸಿದ್ದರು. ಆರಂಭಿಕ ಸುತ್ತು, ನಾಕೋಚಾನಲ್ಲಿ ಫಳಾನುಭವಿ ಆಟಗಾರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಸೆಮ್ಪುನಲ್ ತಲುಪಿರು ಅಲ್ಲಿ ಗಾಯದ ನೋವೆ ಮೀರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ, ಪಾಲ್ಕೆಂಡ ಮೊದಲ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್ ನಲ್ಲಿಯೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸೇನ್ ಬ್ಯಾಡ್‌ಡ್ಯೂಟನ್ ನಿಯರ್ ಮೂಡಿಸಿದ ಭರವಸೆ, ನಿರ್ಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ಅವಾರ. ವಿನೇಶ್ ಘೋಗ್ಚ್ ಹಾಗೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸೇನ್ ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸ್ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಪದಕದ ಸೆನಕ ಬಂದು ನಿರಾಸೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಪ್ರತಿ ಕ್ರೀಡಾಪಟುವಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಎಷ್ಟೇ ಉತ್ತರಾಖಿಂದ ರೂ ‘ಅದ್ವಾದ ಆಟ’ದಲ್ಲಿಯೂ ಗೆಲ್ಲಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. 2012ರ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಸೇನಾ ನೆಹ್ವಾಲ್, ಹಿಂದಿನ ಏರಡೂ ಕ್ರೀಡಾಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಪಿ.ವಿ.ಸಿದ್ದು ಪದಕಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಬ್ಯಾಡ್‌ಡ್ಯೂಟನ್ ಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ

ಪದಕಗಳು ನಿಶ್ಚಿತ ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆ ಮೂಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಹಾಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸೇನ್ ಸಾಗಿದ್ದರೂ ಅಂತಹ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಎಡಮಿದ್ದಾರೆ. ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್ ನ ಕುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಇದುವರೆಗೆ 7 ಪದಕಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದುಹಾಕಿದೆ. 1952ರ ಹೆಲ್ಮಿಟೆಯಲ್ಲಿ ಕೆ.ಡಿ. ಜಾಧವ ಮೊದಲು ಪದಕ ಜಯಿಸಿದ ಬಿಳಿಕ ಮತ್ತೊಂದು ಪದಕಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಬ್ಯಾಲ್ಬಾನರು 2008ರ ತನಕ ಕಾಯಬೇಕಾಯಿತು. ಆಗ ಸುತ್ತಿಲ್ ಕುಮಾರ್ ಕಂಚು ಗೆಲ್ಲುವ ಮೂಲಕ ಪದಕಗಳನ್ನು ‘ಚಿತ್ತ’ ಮಾಡುವ ಪರಂಪರೆಗೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡಿದ್ದರು. ಆಗಿನಿದ ಏರದೆ ಬಾರಿ ಸುತ್ತಿಲ್ ಕುಮಾರ್, ಯೆಲೆಗೇಶ್ವರ ದರ್ಕಾ, ಸಾಕ್ಷಿ ಮಲ್ಕ್, ರವಿಕುಮಾರ್ ದಹಿಯಾ, ಬಜರಂಗ್ ಪೂನಿಯಾ ಹೀಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪದಕಗಳು ಭಾರತದ ಮುದಿಲು ಸೇರಿದ್ದವು. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸ್ ನಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಾಧನೆಯ ಗಡಿ ಮೀರಿ ಚಿನ್ನದ ಹೊಳಪು ಕಾಣುವ ಅವಕಾಶ ಹೈ ತಟ್ಟಿತು.

ಅನರ್ಕತೆಯ ದುರಂತ ಹಾಗೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸೇನ್ ಗಾಯದ ನಾಪೆಯೂ ಮಾಡಿದ ಭಲದ ಹೋರಾಟದ ಕಫಣಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸ್ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಸದಾ ಕಾಲ ಕಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದಂತಿರುತ್ತವೆ. ಕ್ರೀಡಾಪಟುವಾಗಿ ವಿನೇಶ್ ಘೋಗ್ಚ್ ಹಾಗೆ ಪದಕ ಕ್ಕೆ ತಟ್ಟಿರಬಹುದು, ಅವರು ನೀತ್ಯಿಯನ್ನು ಫೋಷಿರಬಹುದು. ಪದಕದ ಹೊಸ್ತಿಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸೇನ್ ನಿರಾಸೆ ಅನುಭವಿಸಿರಬಹುದು. ಇವರು ಪದಕ ಗೆಲ್ಲುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಾಂಪಾದಿಕಗಳನ್ನು ಏದುರಿಸಿ ಸಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಹೋರಾಟದ ಭಲ ಹಾಗೂ ಆಟದ ಕೌಶಲ ಗಮನಿಸಿದರೆ ಪದಕ ಗೆಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರೂ ಭಾರತೀಯ ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳ ಮನದಲ್ಲಿ ಇವರು ಚಿನ್ನದರೆ ಹೊಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in